

Всяка нация си има емблематични произведения, описващи и охарактеризиращи я до дъното

на народопсихологията ѝ. И ако нашето е „Бай Ганьо“, то испанското е великото „Дон Кихот“! Но да ревнуват, направо се мятат на някоя по-така, по-засукана (от тяхна гледна точка)... Испански

Не мине и ден без някой кротък, ама ужасно ревнив Санчо Панса да метне булката си направо през балкона, даже и по-лошо - да награби бойното снаряжение, или още по-лошо - да драсне кибрита на домашната кола барабар с цялото домочадие вътре. И на финал Искала нов живот, разбирай - нов любовник. И милият ѝ, вместо да събере познати, непознати, Е, това българският ми практичен разум не го разбира. То любов, любов... добре, ама що колата. Относно децата тук си приличаме като две капки вода с испанците. Боготворим ги, обичаме ги, п

А модерната Кармен! Малееее, да не попаднеш под карменения ѝ език! Обижда, псува и бие ка в сравнение с тези фурии. Даже полицията онемява, кат се разгорещи нежната половинка на И Не дай си боже да им вземеш мястото във фитнеса или да я изпревариш в ресторанта... малеее, тогава да чуеш въздрезгав баритон, примесен с „нежни“ думички, дето не ги казваме пр

Обаче и световничките не се дават. Просто на много развален испански ѝ напомнят, че без техните пари и усилия Андалусия още щеше да си стои без ток и вода и да опъва рибарските мрежи. Андалузците се славят като големи националисти... всъщност харесват световниците, но само когато това се касае до парите им. А ако испанец остави бакшиш... то ще е 10 сентимос и щеще си върне. Обаче на, Господ им дал това меко време и безкрайно лято, та довякъл тук настинали англичани.

Та започнах от красивата циганка Кармен... от която май само ревността е останала... всичко друго...

Милена Марева
за вестник "Народно дело"
11 септември 2007г.

{backbutton}